

భాగ్యవంతుడు

శ్రీ ఆకాశ శాస్త్రి

భాగ్యం అని ఆకురాడికి పెట్టిన పేరు. సప్త డన్నానికై నా నోచక, దరిద్రమా! అంటే 'ఓయ్' అంటూ జవా బిచ్చే వంశం అతనిపుట్టుక. ఆపూరి గుడిశ, బింకిబాంకి గోనంకాలవంటి బట్టలూ, జీర్ణించిన శరీరంగుండా నవనరాలుపైన బడుతూన్న ట్టుండి, హస్తీపంజరంలాంటి భయంకరమైన శరీరాలు — వారినితప్ప దరిద్రదేవతకు వేరేవరులు దొరకలేనట్టుండేది: కాలగతి నెవరూ నిర్ణయించ లేరుకదా!

మణిలా పుట్టాడు "భాగ్యం" వారివంశంలో. భాగ్యంపుట్టిననుండీ ఇంట్లో కొంత క్రొత్తకళ పుట్టింది. కొంచెం బతుకుతెరవుదొరకడ మారం భించింది. ఆపుట్టిన "భాగ్యం" అదృష్టమే కారణమై వుండాలని తల్లిదండ్రులు కుర్రాడ్ని చూసి మరీ పరుగులు పెట్టేవారు ఆనందంతో. ఆనాటికొనాడు కూలిపనులు దొరకడం ప్రారంభించింది. అడామొగా అందరూ కష్టపడేవారు. ఏపూటభత్య మాపూట గడించుకునేవారు. విచారమన్నది మరిచారు. రోజు తప్పకుండా పసుపూ, నూనెతో భాగ్యానికి తల కడిగి, సాంబ్రాణిఘృషం వేళేవారు. ఐతే చేతిలో రెడీగా పైసా నిలవలేకపోయినా — అంతకు సర్దిపో దగినవంతు ఏరోజుకారోజు దొరికేది — చాలదూ?

భాగ్యం నానాటికి పెరిగి అతీసాత్మీకుడై నాడు. పెద్దలంటే వినయం, విధేయత, పిన్నలంటే వాత్సల్యం, అతడికి పెట్టని భూషణాలు. మాట నెమ్మది, చేత నెమ్మది నలుగురియందు అడకువ — అతడికి ఉగ్గుతో పోశారేమో తల్లిదండ్రులు. స్వ కష్టం, కాని అన్యశ్రయం అరగడని అతడి 'పాలినే'

ప్రాయం—

పన్నెంజేళ్లు. తల్లిదండ్రులు, అన్నదమ్ములు అల్లారుముద్దుగా పెంచుతున్నారు భాగ్యాన్ని. అప్పటికింకా యధాప్రకారంగా, నిర్విచారంగా, నిరాడంబరంగా వారిజీవనం గడుస్తుండేది. భాగ్యానికి తన బరువు తనకు తెలిసింది. ఊరకే కూచున్న కంటే తనుకూడా కష్టపడి తనవంతైనా గడించు కుంటే బాగుణ్ణుకునేవాడు. తనుకూడా కూలికి పోతానని తల్లితో తగువులాడేవాడు రోజూ. వెనకారేవచ్చి సాయంచేస్తానని తండ్రితో వాదులాడే వాడు నిత్యమూను. కాని అతడ్ని గుమ్మం దాట నిచ్చేవా రెవరూ?

ఓనాడు సాయంకాలం కొంత కిరాణి సామాను కొని తేవడానికని ఊల్లో కల్లాడు. ఏదో ఆలోచించుకుంటూపోయాడు.

కొట్లో సెట్టి చాలా తొందరగా వున్నాడు. వచ్చేపోయేజనంకూడా ఎక్కువగానే వున్నారు. కాళ్ళతో చేతులతోకూడా సెట్టి ఆసామానులమధ్య బొంగరంలా గిరగిర తిరుగుతున్నాడు. ఎవరి సామాను గురించి వారికే తొందర. భాగ్యానికికూడా సామాన్లు కావాలి. సెట్టి కష్టం చూస్తుంటే అట్టే తొందర చెయ్యకూడదనేబుద్ధి తనకే కుదిరిందికాబోలు గుప్ చవ్ గా వూరుకున్నాడు. కాలాతీతంత్ల ఓసారి, రెండుసార్లు పిలిచాడేకాని సెట్టి ఇటువైపే చూడలేదు. కొంతవరకూ వూరుకుని ఈసారి గట్టిగా పిలిచాడు.

“ఉండలేవురా! అందరికీ తొందరే-నీకూనా? గింజుకుంటోంటే చూడవ్? ఊపిరేమైనా ఆడు తున్నాదా?” అన్నాడు సెట్టి.

“పైసామజాయెలాగనుకున్నావ్? నష్టమన్నది ఉండకూడదాయె. ప్రతీదమ్మిడీ వస్తువలోనూ గ్రుడ్డి గవ్వపాటైనా లాభంలేక కొట్లోనుండి కదలడానికి వీలులేదు. దానికీమాత్రమేనా కష్టపడాలా? — వద్దా?” అన్నాడు అందులో ఒకడు.

అందరూ పకపకానవ్వారు. భాగ్యానికి నవ్వు రాలేదు. తిరిగి సామాను లడగడానికి మనసుపుట్ట

లేదు. ఐన ఆలస్యమయినా సరే ఈకొట్టు వదిలి వెళ్ళిపోడానికి మనస్సు ఒప్పలేదు. మరో పావు గంట గడిచింది. భాగ్య మింకా అలానే నిలుచున్నాడు.

“అబ్బాయి! నీ కాలస్య మైపోయిందిరా పాపం!!” అంటూ పొట్లలు కట్టియిచ్చాడు.

“నాఖరీవాడు లేకపోవడంవల్ల యింత చికాకూను” అన్నాడు సెట్టి. భాగ్యాని కెవరో గిల్లినట్లయింది.

“బాబూ! — ఐతే నాఖరీవాడులేదా?” అన్నాడు.

“అచవట ఒక నాడొస్తే నాలురోజులు రోగమంటాడు—ఎగవేస్తాడు. ఎవడైనా మంచి కుత్తాడి గురించి చూస్తున్నాను. ఈవెధవని గంటేస్తాను”

భాగ్యాని కామాట లెంతో ఆనందమిచ్చాయి. ఎన్నాళ్ళనుండో తను తలుస్తూన్నది నేడు నెరవేరింది.

ఓఆశ పుట్టింది — “బాబూ తుమించండి! నన్ను నాఖరీలో చేర్చకూడదు?”

భాగ్యాన్ని చూస్తూంటే సెట్టి మనస్సు ఎందుకో మారింది. “సరే... కాని, ఎగవేయకుండా రోజు రావాలినుమా?” అన్నాడు నవ్వుతూ.

‘ఒక్కరోజైనా తప్పనండి — నిజం చెప్తున్నాను’ అన్నాడు భాగ్యం.

‘జీత మెంత కావాలి? అదికూడా తేల్చేయ్’ అడిగాడు సెట్టి.

‘తమరిష్టం. న్యాయాన్యాయాలు చూసి మీరే తేల్చేయండి’ వినయంగా విన్నపించాడు.

‘నెలకు రెండురూపాయ లిస్తాను. ప్రొద్దున్న ఆరునుండి పన్నెండువరకు. తిరిగి రెండునుండి ఏడు, ఎనిమిదివరకు పనిచెయ్యాలి ... ఇందుకు ఒప్పుదలేనా?’ సెట్టి ప్రశ్నించాడు.

రెండురూపాయలంటే తనకోరిక రనెవేరిన దన్నసంతోషంలో ... రెండులక్షలు దొరికినట్లు భావించాడు భాగ్యం.

తల్లిదండ్రులు, అన్నలు భాగ్యాన్ని గట్టిగా గసిరారు. కాని మాటయిచ్చినతరువాత తప్పడమిష్టంలేదన్నాడు భాగ్యం. అతడి పట్టుదల నింకెవరూ ఆపలేకపోయారు.

భాగ్యాన్ని దినమంతా కొట్టుపనితోనే తీరిపోయేది. తూచాకుడా మాటలో తప్పకుండా punctual గా వుండేవాడు భాగ్యం. పదిహేను రోజులైంది అతడు పనిలో ప్రవేశించి. కాయకట్టాలెరుగని పసివయస్సులో పడుతూన్న బడలిక మూలాన్ని ఆరోజున కదలలేకపోయాడు. ఆసాయం కాలానికి జ్వరమొచ్చింది. సెట్టి యేమంటాడో నని తండ్రెద్వారా కబురంపాడు. సెట్టికి చెయ్యి విరుచుకున్నట్లయింది.

పదిహేనురోజులవరకు భాగ్యం పనిచేయడానికి వీలులేకపోయింది. తిరిగి నెలాఖరునాడు

సి. బి. ఆర్.
రింగ్ వరం
ఆ యి ం టు : మెం ట్
సుప్రసిద్ధ వైభూత బౌషధం

ఒక్కపూటతోనే గుణం కనిపిస్తుంది.

తామరున్నచోట రాత్రిపూట బాగా మర్దించి ఉదయానే సబ్బుతో కాని, షీకాయి పొడితోగాని కడగవలెను. వెల సీసా 1-కి 0-8-0.

స్టాకిస్టులు : **ఎ. స్వర్ణ & కో.,**
113, మింట్ స్ట్రీట్, జి. టి., మద్రాసు.

కొట్టుమీదకెళ్లాడు. సెటికి అతివినయంగా నమస్కారం చేశాడు.

ఎవరితోనో మాటలుతూన్న సెటి దిగ్గున లేచి పెట్టోనుండి రూపాయి తీసి భాగ్యాని కిచ్చాడు. భాగ్యాని కాజీతం ఎవరో యిదిగా తోచింది.

‘ఆరూపాయ నిలా పారేసి టిక్కెట్టు కొనుక్కోకూడదూ? పోతే రూపాయి. ఫస్టు పెజు వచ్చిందంటే లక్ష — ఏమబ్బాయి?’ అన్నా డాతడు నవ్వుతూ.

ఆమాటలు ఆక్రొత్త మనిషి వద్దకు లాగేయి భాగ్యాన్ని. పరుగున వెళ్లాడు భాగ్యం రూపాయతో కూడా.

“ఉన్నరూపాయిని వదులుకోవడం తప్ప లాభంలేదునుమా భాగ్యం? మేమంతా పాతికే రూపాయలుపోసి టిక్కెట్టుకొన్నా దమ్మిడికి కొరగాకుండాపోతోంది... అయ్యో! మీ నాన్నకి తెలుస్తే ఏమంటాడు?” అన్నాడు సెటి. భాగ్యాన్ని ఏడు పొచ్చింది తండ్రిమాట తలిచాటప్పటికి. ఆమనిషి వద్దకు వెళ్లి దీనంగా చూశాడు.

“అలా వీలేదు. ఇప్పమేలే టిక్కెట్టుతీసుకో. ఇప్పంలేకపోతే మానీయ్ డబ్బు వాపసు చెయ్యను- అన్నాడు ఆయన. సెటి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. భాగ్యానికి కళ్ళవెంబడి నీళ్లు కారుతున్నాయ్.

సెటికూడా భాగ్యాన్ని వెనకవేసుకొచ్చాడు. ఆమనిషి మాటాడకుండా వెళ్ళిపోయాడు. భాగ్యానికి పట్టరానిదుఃఖమొచ్చింది. తిరిగి నాఖరీచేసి ఎలాగైనా ఈ బాకీతీర్చేయ్యడానికి నిశ్చయించి తన్ను తాను వూరుకోపెట్టుకున్నాడు.

రెండోసెలాఖరు మళ్ళిపోయింది. పోస్టు బంట్లోతు తెలిగ్రాం పట్టుకొచ్చాడు.

“భాగ్యంపేరనుపైజు-లక్ష”

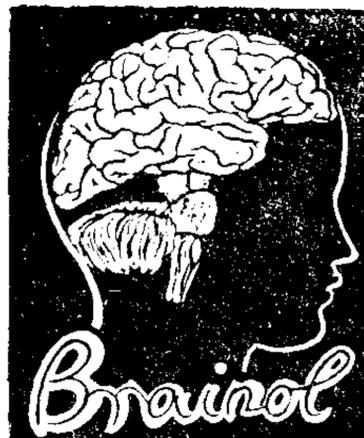
తల్లిదండ్రులు కళ్ళవెంబడి నీరుకార్చారు. భాగ్యానికే సంతోషం అతీతం.

శుక్లనష్టానికి వజ్రాయుంధ్ లు కో,

కలలోను, మూత్రంతోను పోయే యెటువంటి శుక్లనష్టానైనా నిల్చును. నీరైన వీర్యమును గట్టిపరచి, పురుషత్వము నధికముచేసి జీవితమును సంతోషమయముగ జేయును. చిన్నపాకెట్టు రు. 3-0-0. పెద్దది రు. 5-0-0

బ్రెయినాల్

రుచికరమైన మెదడు టానిక్. మెరడు యొక్క అలపుష్కాకక శక్తిహీనత 'న్యూరస్టినియ' అనబడు నరముల నడలిక, మొదలగు మెదడు వ్యాధులన్నిటికిని అద్భుత ఔషధము. 'బ్రెయినాల్' జ్ఞాపక శక్తిని వృద్ధిపరచి, మెదడుకు చురుకు. శరీరానికి వుత్సాహము కలిగించును. సుఖనిద్రను కలిగించి, వ్యాకులతను. బలహీనతను పోగొట్టును, బలము, రక్తపుష్టిని కలుగజేయును. విద్యార్థులు మెదడుతో పనిచేసేవారు తప్పక వాడదగినది.

4 ఔన్నులు రు. 4-8-0. 8 ఔన్లు రు. 8-4-0. వి. చార్జీలు ప్రత్యేకము.

ది మెడికల్ ప్రొడక్టు కంపెనీ, పోస్టుబాక్సు నెం. 57, మద్రాసు.